

Podvod, blud a nesprávné předpovědi

Falešní proroci v Církvi adventistů sedmého dne

Holger Teubert

(Přeloženo z AdventEcho 7-8/2008, str. 23-24)

Ve svém proroctví o době konce Ježíš varoval: „povstanou lživí proroci a mnohé svedou.“ (Mt 24,11) Proto není divu, že i v naší církvi můžeme nalézat stále znovu falešné proroky.

Gertrud Kerstin

Tvrdila, že dostává „vidění a sny“ jako Ellen G. Whiteová. V roce 1916 vyzývala k tomu, aby se 9. října slavil v Kasselu svátek stánků, jinak se nedostaví „pozdní déšť“. Slavnost trvala několik dní, ale skončila naprostým fiaskem. Kvůli hustému dešti zůstalo nakonec jen 12 lidí, Ostatní kvůli nepřízni počasí odjeli.

V červenci 1917 nechala rozšiřovat leták s proroctvími, kde psala, že Holandsko vyhlásí Německu válku, a proto se mají všichni adventisté přestěhovat do východního Pruska, neboť tam budou v bezpečí. Kerstin se sama přestěhovala z Gothy do Osterode.

V srpnu 1917 oznámila, že Ježíšův příchod nastane 17. 11. 1917. V říjnu varovala, že Armagedon je na obzoru. V lednu 1918 omlouvala své falešné proroctví a tvrdila, že Kristus nepřišel, protože Boží lid nebyl stále ještě připraven. Po této události ji opustila i většina jejích následovníků.

Vizionáři z Hamburgu

Dne 17. března 1966 napsal Hans-Joachim Steffen, ředitel jazykové školy v Hamburgu dopis R. R. Figuhrovi, předsedovi GK CASD. On a jeho tři studenti (jejich jména nezmínil) obdrželi 5. března 1966 při vyučování vidění. Anděl Gabriel se jim zjevil a sdělil jim, že si je Bůh vybral jako své posly. Současně byli vyzváni, aby zachovávali všech deset přikázání a světili správný den odpočinku. Nyní tedy chtěli zjistit, jestli jejich vidění má nějakou spojitost s Církví adventistů sedmého dne. Ti ostatní se jmenovali Heinrich Andreas Benn, Hannelore Zörnacková a Sybille Ursula Roßová. Zmíněná vidění nemohla 5. března přijít, neboť se Zörnacková se Steffenem seznámila na jazykovém kurzu teprve 25. března. Jednalo se o podvod.

Tahle „čtyřka“ dostávala biblické hodiny a nechali se na své výslovné přání 10. 12. 1966 v Hamburgu pokřtít. Původně chtěli být pokřtěni v USA, protože jim to anděl údajně řekl. Když se tím ale církev nenechala přesvědčit, dostali 2. 12. 1966 „vidění“, kde jim bylo řečeno, aby se nechali v Hamburgu pokřtít, ale pak aby odcestovali do USA a tam našli „nemocného, moudrého muže“.

V lednu 27. roku 1967 dostali tyto noví členové církve další vidění, které jim ukládalo, že se mají zastat zvířat v nouzi. Kromě toho měli jet do USA. Poté co se jeden adventista rozhodl, že zaplatí letenky, odcestovali Steffen a Benn v dubnu 1967 do Washingtonu D. C. aby své zážitky sdělili bratrům na Generální konferenci. Ale výbor ustavený k posouzení pravosti došel k závěru: „Toto poselství nepochází od Boha.“ Steffen se pak zajímal, zda by Generální konference byla ochotná alespoň podporovat

zakládání a vybavování domovů důchodců a nemocničních zařízení, které by zřídila tato „čtyřka“. To bylo zamítnuto stejně jako požadavek, aby Steffensova jazyková škola mohla udělovat univerzitní diplomy Andrewsovy University.

Velmi úspěšné bylo naproti tomu shromažďování finančních darů k údajnému rozšiřování „vidění“. Mnozí adventisté byli velmi štedří. Ti „čtyři“ byli sice pokřtěni, ale zdálo se, že o opravdový křesťanský život nejeví moc velký zájem.. Hamburští kazatelé, kteří s nimi pracovali pastoračně je žádali 7. dubna 1968, aby navštěvovali pravidelně sobotní školu a kázání sboru Grindelbert, odevzdávali desátky, zřekli se užívání tabáku a alkoholu, dodržovali biblické učení o čistém a nečistém a vedli spořádaný život.

Protože jejich „vidění“ byla stále více rozporuplná, sešlo se 15. července 1968 ve sboru Grindelbert sborové shromáždění. Tam mnoho adventistů poznalo pravou povahu těchto „čtyř“ a už jim nevěřili. Obě ženy 29. srpna 1968 vystoupily z církve. Steffen a Benn byli 16. 10 1968 z církve vyloučeni.

Oba muži to ale nevzdali. Ve „vidění“ jim bylo údajně řečeno: „Běžte do modlíciho se sboru Rendsburg.“ Tam byla skupina adventistů, která vizionáře podporovala. V prosinci 1969 podnikl Steffen nový pokus levně se dostat do USA. Tvrdil že ve vidění z 14. prosince mu bylo uloženo, aby se všichni „čtyři“ odebrali do „země za oceánem“, aby se tam nechali znovu pokřtít. Když se o tom dozvěděla Sybille Rošová, byla ochotná s nimi spolupracovat. Hannelore Zörnacková to naproti tomu odmítla. Opět se našli adventisté, kteří to byli ochotni financovat. Když jejich přívrženci v USA viděli jejich způsob života, ztratili tam vizionáři veškeré sympatie.

Zörnacková čekala až tihle „tři“ odletěli do USA. Pečlivě shromažďovala podklady. Mezi tím byly také magnetofonové nahrávky, které pořídila ve firmě, kde byla zaměstnaná. Vždy, když ji tam Steffen zavolal, zapnula nahrávání magnetofonu a zaznamenala rozhovor o údajném vidění. Po pečlivém zvážení poznali i věrní následovníci, že se stali obětí podvodu. Když se ti „tři“ vrátili ze Spojených států, neměli už v Německu žádné sympatizanty.

Erich Laufersweiler

V dubnu roku 1969 přišel Erich Laufersweiler, který se sám označoval jako „kazatel pokání“, „reformátor“ a „prorok“. Přišel do Rendsburgu z Československa, aby se se Steffenem a Bennem osobně seznámil. Osmého dubna dostali ti dva hned „vidění“, kde potvrdili: „Bratře Laufersweilere, můžeš se radovat, Bůh tě uznal i tvé dílo!“ Díky „vidění“ z 26. 2. 1970 se ho pokusili získat pro svou věc. Anděl jim prý řekl: „To je ten zmíněný nemocný muž. Jeho moudrost poznáte podle toho, že se bude řídit podle mého poselství, které jsem vám dal.“ Ale Laufersweiler se nenechal vtáhnout. Obrátil to a prohlásil: „Oni sami (vizionáři) mají kazateli pokání (Laufersweilerovi) aktivně pomáhat a nést do celého světa „poslední slavnostní varování“. Ale vzhledem k tomu, že vizionáři uznali jeho Boží povolání, byl také ochoten potvrdit i božský původ jejich poselství.

Laufersweiler, který mezitím zemřel, se prohlašoval za předpověděného „Eliáše“ a „posledního anděla“ ze Zjevení 18. kapitoly. Z 12. kapitoly Daniele přišel k závěru, že nejpozději roku 1985 skončí „doba milosti pro pohany“, „doba milosti pro Izrael“ a také skončí „zapečetění posledních 144 000 adventních věřících“. Po podrobném zkoumání jeho učení byl Laufersweiler roku 1973 ze sboru Komorní Lhotka v Československu vyloučen.

Jeanine Sautronová

Byla z církve Adventistů v St. Julien u ve Francii vyloučena 15. července 1991. Tvrdila, že měla od roku 1985 „sny a vidění“ a je „křesťanskou prorokyní posledních dnů“. Prohlašovala, že vše, co říká, je přímo od Boha. Její následovníci, kteří ještě jako jednotlivci dodnes v Německu žijí, se vnímali jako „praví a ostatkoví adventisté“.

Dne 8. dubna 1991 svolala Sautronová své následovníky v Rollegemu u Kortrijku (Belgie). Tam jim představila Philipa z Martinique. Sautronová prohlásila, že ji Bůh ukázal, že má s Philipem spolupracovat a že Philip má poselství pro toto shromáždění. Philip prohlásil, že Církev adventistů sedmého dne je Babylón. Kdo chce být spasen, musí ji opustit. Čas se krátí, v roce 1992 je třeba počítat s Ježíšovým příchodem.

Jelikož Kristus v roce 1992 nepřišel, přišla Sautronová s dalším údajem: v březnu 1994 bude ukončeno zapečetování. Sedmého března 1995 předpověděla světový krach hospodářství. A sedmého března 2005 měla skončit doba milosti pro celé lidstvo. Příznivci Sautronové byli přesvědčeni, že se Ježíš v roce 2005 vrátí. To se nestalo a mezitím vše kolem údajné prorokyně utichlo.